

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20636/2022
02.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у предмету извршења извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Младеновић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије – Високи савет судства, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 631/21 од 03.03.2022. године, у седници одржаној 02.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 631/21 од 03.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 631/21 од 03.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев извршног дужника за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем јавног извршитеља Далибора Станојковића И.И 2177/21 од 12.08.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог за извршење извршног повериоца ради наплате новчаног потраживања и одређено извршење на основу извршне исправе – правоснажне пресуде, пленидбом новчаних средстава са рачуна извршног дужника и преносом на рачун извршног повериоца, и ради принудне наплате трошкова извршења. Ставом другим изреке утврђени су трошкови извршног поступка у укупном износу од 19.800,00 динара.

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв И 631/21 од 03.03.2022. године, делимично је усвојен је приговор извршног дужника, па је преиначено решење о извршењу јавног извршитеља Далибора Станојковића И.И 2177/21 од 12.08.2021. године, у ставу другом изреке, тако што су утврђени трошкови извршног поступка у износу од 10.800,00 динара, док је одбијен захтев извршног повериоца од досуђеног, до траженог износа 19.800,00 динара, а у престалом делу решење остаје неизмењено.

Против правоснажног другостепеног решења извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Извршни дужник је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС „ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) су изричито прописани услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, у ситуацији када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Извршни поверилац због погрешне примене материјалног права ревизијом оспорава другостепено решење основног суда којим је усвојен приговор извршног дужника и делимично преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења (у односу на одлуку о трошковима на име обраћања Министарству финансија РС о намери подношења предлога за извршење и подношења захтева комори Јавног извршитеља за одређивање јавног извршитеља који ће поднети предлог за извршење). Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоје потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о ревизији као посебној, јер се против решења којим се одлучује о висини за накнаде трошкова поступка, не може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Сходно изнетом, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије извршног повериоца, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. и 420. ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“ број 106/05...9/20 - аутентично тумачење) и нашао да ревизија извршног повериоца није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 24. став 1. ЗИО је прописано да су правни лекови у извршном поступку жалба и приговор. Одредбом члана 27. овог закона је прописано да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

С обзиром да против правноснажног решења донетог у извршном поступку није дозвољена ревизија као правно средство, ревизија изјављена од стране извршног повериоца није дозвољена у смислу одредбе члана 27. ЗИО. Имајући у виду да се ревизијом побија решење основног суда којим је усвојен приговор извршног дужника и преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења, у делу којим је одлучено о трошковима извршења, ревизија није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, будући да одредба специјалног закона (ЗИО) искључује примену општих правила.

Због наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев извршног дужника за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је применом одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић